

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 30.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας, Μακαρίου ὁσίου. (Ἐθνικὴ Ἑορτή).

Τῷ πρωΐ: Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Τὸ προσταχθέν...» (τρὶς).
Κάθισμα: «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δὶς) (ζήτηι τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἴκων). Ἀμέσως: (χῦμα).
Ὁ Ν' ψαλμός: (χῦμα).
Κανὼν: Τῆς Θεοτόκου· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.
Ἀπὸ γ' Ὠδῆς: Κάθισμα, πάλιν τό· «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἄπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα: Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δὶς).
Αἶνοι: Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία: Μεγάλη, καὶ τό· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκιον: «Τὸ προσταχθέν...».
Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον: Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Ἐξαιρέτως: «Ἄπας γηγενής...».
Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».
Ἐἶδομεν τὸ φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις.

Σήμερα φάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Τυπικὴ διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
Ὁ Α΄ Χορός: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός: «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ...».
Οἱ Χοροί: Τὴν Δοξολογίαν (στίχοι).
Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκό-

που ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».

Ὁ Β΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν γένους».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ Β΄ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».

Ὁ Διάκονος:

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τὴν εὐχήν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυφῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατεβῶραγμένους, κλίνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς Σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καὶ ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκεις ἐπικεκλήμεθα τὸ ἄμετρον Σου ἔλεος καὶ τὴν κραταιὰν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καὶ αὐθις, ἵνα εὐχαριστηρίους ἀναπέμφωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὅτι τὸν λαόν Σου τοῦ-

τον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαὸς Σου περιῆλθεν. Ὅλη καρδία ἰκετεύομέν Σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν σημερινὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδιώξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

- Ὁ ἐντεταλμένος:** Τὸν Πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεὺς: Τὴν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορὸς: Τὸν Ἐθνικὸν Ἕμνον.
Ὁ Χορὸς: «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεὺς: «Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη...».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Τίτου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

Ἦχος α΄, Ἐωθινὸν Θ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Τὸ προσταχθέν...».
Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 6 καὶ τῆς Ὁσίας· «Σὲ μὲν διεκώλυε...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον «ᾠ θαύματος καινοῦ...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα: τῆς Ὁσίας: «Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς...», Καὶ νῦν: τὸ Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ Τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: «Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διὰ τὸν α' τοῦ Τριωδίου («Παρεικάς με πλούτῳ...») στίχος: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ διὰ τὸν β' (Πόθῳ τὴν φωσφόρον...), στίχος: «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».
Ἀπὸ γ' Ὁδῆς:	Τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ὁσίας καὶ τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ, Καθίσματα «Τὰ σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καὶ νῦν «Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Θ' Ἀναστάσιμον: «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τῆς Ὁσίας: «Ἰπόδειγμα μετανοίας», καὶ τὸ Θεοτοκίον: «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ὁσίας 4 (Τὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προσόμοια: «Σὲ μὲν διεκώλυε...» εἰς 4). Τὰ δύο τελευταῖα, μετὰ τῶν στίχων: α) «Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι...» β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου....».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
Καὶ νῦν:	«Ἰπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ἐν σοὶ μῆτερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν: «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερέυς...» (Ἐβρ. θ' 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν: «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα...» (Μάρκ. ι' 32-45).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Τελεῖται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιεγράφη κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» Δόξα: «Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς...».
- Ἄντι Κοντακίου:** Ἡ Ὑπακοή τοῦ ἀ΄ ἤχου.
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

- Ἑσπέρια:** 1. Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ...» 4.
2. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3.
3. Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (3ῆ Ἀπρ.)· «Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν...» 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ μέγα Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος (δὶς) καὶ τὸ Μαρτυρικὸν «Τῆ πρεσβεία Κυρίου...».
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγματῶν...».
«**Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.**

Τὰ τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

4. ΤΡΙΤΗ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σέρραις. Τῶν ἐν Θεσσαλονίκη ἁγίων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη,

Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, Παναγιώτου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεομαρτύρων.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) 1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεισιν ...» (δίς).

2. Τὸ Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς...» (ἄπαξ).

3. Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».

4. Τέσσερα στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου (6ῃ Ἁπρ.) «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαὴλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, Νεοφύτου τοῦ Ἀμοργινοῦ.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μιχαὴλ εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναια.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα ὀσίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος, Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 59, 60)

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον ...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) 1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).

2. Τὸ ὁμόηχον μαρτυρικόν: «Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε...» (ἄπαξ).

3. Τὰ 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τὸ Ἰδιόμελον: «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καὶ νῦν:

Τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον: «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις: Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν...» φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου «Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὠδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον: «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτηι μετὰ τὴν Στ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριου). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...», «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...») μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό: «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων, Γενναδίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Διονυσιάτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62)

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δὲν τελοῦνται μνημόσυνα μετὰ κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδὴ πρόκειται γιὰ 3ῆμερα, 9ῆμερα καὶ 40ῆμερα μνημόσυνα, μνημονεῦονται τὰ ὀνόματα τῶν θεωμάτων εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ψαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...» (τρὶς).
- Κάθισμα:** «Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας...» (δίς).
- Εὐλογητάρια:** Τὰ ἀναστάσιμα.
- Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις:** «Ὅτι ἠὺλόγηταί σου...»
Ἀμέσως:
- Κάθισμα:** «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δίς)
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καὶ
ὁ Ν΄ ψαλμὸς (χῦμα).
- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τὰ δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Συμπαρέστησαν Χριστῶ...» καὶ «Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητῆς...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἵγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν...».
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δίς), ἄνευ τοῦ «Ἵψοῦτε...» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίς) καὶ «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός...» (ἅπαξ).
- Αἶνοι:** Τὰ 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀνάστασις καὶ ζωή...».
- Δόξα:** «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα...».
- Καὶ νῦν:** «Ἵπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον: «...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκιον: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».

Κοντάκιον: «Ἡ πάντων χαρά...».

Ἀντὶ Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...».

Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).

«Ἐξαιρέτως»: «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).

Κοινωνικόν: «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».

Ἀντὶ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...»

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».

Κοντάκιον: «Ἡ πάντων χαρά...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τὰ 5 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
Δόξα, Καὶ νῦν:	Τὸ ἀ΄ Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἡ χάρις...»
Εἷσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...». « Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτικά:	«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καὶ ἀπολυτικίον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτικά:	Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.
Καθίσματα:	Τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ κατὰ σειρὰν καὶ τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβεὶμ...» (δίς).
Ἀναβαθμοί:	Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Στίχος:	«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: (Ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης)	Τῆς ἡμέρας: «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα΄ 5 – 11 καὶ 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται ἐν πόλει τῆς ἀγίας...», Καὶ νῦν· τὸ αὐτό. Εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τὸ Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».

Κανών:	Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.
Ἄπὸ γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή: «Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὦφθησαν αἱ πηγαί...»
Ἄντὶ Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς), μόνον. Ἀμέσως μετὰ ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἢ Εὐχὴ τῶν Βαΐων ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετὰ τὴν Λιτανείαν, λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοὶ τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τὸν ναὸν φέροντες τοὺς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο.
Αἶνοι:	Τὰ 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλείστος ὄχλος Κυριε...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη: καὶ τὸ «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α'

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.
- Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὖρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
- Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ΄, 4-9).

Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ΄, 1-18).

«Ἐξαιρέτως»: Ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ΄ Ὁδῆς «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».

Κοινωνικόν: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετὰ τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἑξαπτερύγων καί ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεία περὶ τὸν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Βαΐοφόρου καὶ τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καὶ φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 – 11 καὶ 15 – 17). Ἀκολούθως ἀναγινώσκει τὴν εὐχήν τῶν Βαΐων καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τὸν ναὸν ψάλλεται τό «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῶν Βαΐων.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτικά: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».
Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια: Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.
Δόξα: Τὸ α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...».
Καὶ νῦν: Τὸ γ' Ἰδιόμελον «Ὁ τοῖς Χερουβείμ ἐποχούμενος...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...».
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων.
Δόξα: Τὸ α' Ἰδιόμελον· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...».
Καὶ νῦν: Τὸ β' Ἰδιόμελον· «Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...» καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ

τὴν σωφροσύνην...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τὰ ἀπολυτικά «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν «Ἰπὸ τὴν σὴν...» Τό: «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητὸς...». Τὰς εὐχὰς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καὶ «Κύριε καὶ Δέσποτα...» καὶ ἡ Ἀπόλυσις:

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...»: Τὸ Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

10. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεϊάν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπίαν αὐτῆς καταρασθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς. Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἱερομάρτυρος, Μιλτιάδους μάρτυρος, Δήμου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Σμύρνη μαρτυρήσαντος (+1763). Τῶν 150 καὶ πλέον ὀσιομαρτύρων πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Νταοῦ Πεντέλης.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, φάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀναγινώσεται ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελῆς ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κασίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, φάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρὶς). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρὰ Συναπτὴ καὶ Ἐκφώνησις «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Ἀκολούθως φάλλονται

τὰ τρία κατὰ σειρὰν καθίσματα, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δις καὶ εὐθύς ὁ διάκονος: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν α' Ὁδὴν, μικρὰ συναπτὴ. Ἀκολούθως τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἡ' Ὁδὴ ἐν ἧ' ἀντὶ τοῦ Δόξα: λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*» πρὸ δὲ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*». «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...*» καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν αὐτῆς αἵτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον «*Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω*» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ 2 Ἰδιόμελα «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*» εἰς 4. Δόξα, Καὶ νῦν «*Κύριε, ἐρχόμενος*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα, τὰ Πληρωτικά. Ἀποστίχητα τὰ 3 Ἰδιόμελα «*Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον*». Δόξα, Καὶ νῦν «*Δευτέραν Εὐαν*». «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*» Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον: «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...*» χῦμα. «*Κύριε ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «*Τὴν Τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ Ἱερεύς «*Ὁ ὦν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος*».

Τῆ Μ. Δευτέρα πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ζ', ζ', καὶ η'), καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί, μετὰ δὲ τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τὸ Τροπάριον «*Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται...*», καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...*».

Εἰς τὴν Θ' Ὁραν, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ μετὰ τὸ «*Πάτερ ἡμῶν...*», τὸ Κοντάκιον «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος...*».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τὰ «*Πρὸς Κύριον...*».

Ἐσπέριαι:(Στίχοι 6) Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...*» κτλ. καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «*Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον...*» κτλ.

- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὐαν τὴν Αἰγυπτίαν...».
- Εἵσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ «Κατευθυνθήτω...». Καὶ ἀμέσως τὸ Εὐαγγέλιον.
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τὸ Μέγα Ἀποδείπνον μετὰ τὴν Δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ Τριώδιον· «Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὸν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τὴν συγχώρησιν τὸ Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

11. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρουφαίνης ὁσίας, Καλλινίκου Τσερνίκας Ρουμανίας.

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς, «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλουῖα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρὶς). Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀλέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ δύο πρῶτα ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δίσ). Ἀκολούθως ἀναγινώσκεται ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καὶ χθές.

Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἴτησις καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τὴν ἡ' Ὡδὴν ἀντὶ Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καὶ πρὸ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδῇ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρὶς). Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καὶ νῦν «Τοῦ κρύφαντος τὸ τάλαντον». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καὶ νῦν «Ἴδου σοὶ τὸ τάλαντον». «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον «Τὴν ὥραν ψυχῆ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τρίτη πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καὶ ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑραι λιταί. Μετὰ τοὺς Ψαλμοὺς ἐκάστης Ὑρας τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον «Τὴν ὥραν, ψυχῆ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων τοῦ Ὁρθρου «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἴδου σοὶ τὸ τάλαντον...».

Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: Ἡ ἰδία: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον μετὰ τὴν Δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ Τριώδιον· «Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τὴν συγχώρησιν τὸ Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

12. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, Σερβίου Β' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλειστοῦ, Ἀκακίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεὺ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τὰ δύο πρῶτα ἀνὰ μίαν καὶ τὸ τρίτον δίς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμὸς. Μετὰ τὴν Γ' Ὁδὴν αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ὁδῆ. Ἀντὶ Δόξα· τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρὸ δὲ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς).

Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε», Καὶ νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται» (ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορός). Δόξα, Καὶ νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον «Ἵπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὦν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τετάρτη πρωῒ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ ἔτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καὶ κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑραι λιταί. Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης Ὑρας, τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον «Ἵπὲρ τὴν πόρνην...». Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τὰ 6 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καὶ τὰ 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...».
Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον μετὰ τό «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τριώδιον «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετὰ Στίχου «Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ». Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Μετὰ τὸ Τρισάγιον «Ἵπὲρ τὴν πόρνην...» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου καὶ Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

13. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν καὶ τὴν Προδοσίαν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαίῃδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Τῆ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἷς τινα μέρη τελεῖται τὸ Ἅγιον Εὐχέλαιον καὶ ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καὶ ἀκολουθεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρὶς). Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ῥδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ Γ' Ῥδῆς ψάλλονται τὰ 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ῥδῆς ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ' καὶ Η' Ῥδαί. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ῥδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποῦ προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ῥδῆ. Μετὰ τὴν αἵτησιν τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρὶς). Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καὶ νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καὶ δεύτερος Ἄμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμὸν φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ’ ὅλον τὸ ἔτος).

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια: Τὰ 5 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίζ), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἄμνόν...».

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἴσοδος: Μετ’ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος: Μεγάλῃς Πέμπτῃς. «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ...» (Α΄ Κορ. ια΄ 23 – 32).

Εὐαγγέλιον: Μ. Πέμπτῃς. «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς΄ 2 – 20, Ἰω. ιγ΄ 3 – 17, Ματθ΄ κς΄ 21 – 39, Λουκ. κβ΄ 43 – 44 καὶ Ματθ. κς΄ 40 – κς΄ 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τὸ Τροπάριον· «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τὸ σημεῖον· «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...» γίνεται ἡ Μεγάλῃ Εἴσοδος καὶ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν Εἴσοδον ὁ β΄ Χορὸς συνεχίζει ἀπὸ τοῦ σημείου· «ἀλλ’ ὡς ὁ ληστής...».

«Ἐξαιρέτως»: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἄντὶ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ Ἅγια καὶ Σωτήρια καὶ Φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἄποστόλων, Θωμαΐδος μάρτυρος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Δημητρίου μάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Τριπόλει τῆς Πελοποννήσου μαρτυρήσαντος.

Τῆ Μ. Πέμπτη ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἦτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς, «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» (τρὶς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ἰωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ' – ιη' 1). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ εἰς τὴν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τὸ ὁποῖον ψάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορὸς) τὸ α', β', καὶ τὸ γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δειπνῶ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολούθως ψάλλεται τὸ δ', ε', καὶ στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορὸς) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα ψάλλεται τὸ ζ', η', καὶ θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολούθως ψάλλεται τὸ ι', ια' καὶ ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τὸ ιγ' καὶ ιδ' Ἀντίφωνον. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἐκφωνοῦντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τὸ α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ» λέγει τρὶς).

Τὸ αὐτὸ Τροπάριον φάλλεται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναοὺς γίνεται ἢ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους φαλμωδία τούτου) καὶ εὐθὺς τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ἐ΄ Ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκειται τὸ Στ΄ Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε΄ 16 – 32). Εἶτα φάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Ζ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 33 – 54). Ὁ Ν΄ χῦμα καὶ εὐθὺς τὸ Η΄ Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ΄ 32 – 49). Ἀκολούθως φάλλεται ὁ Τριῶδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ῥδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τὴν Ε΄ Ῥδὴν, γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ἢ Η΄ Ῥδῇ. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η΄ Ῥδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς» καὶ φάλλεται ἢ Θ΄ Ῥδῇ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν ληστὴν αὐθημερόν...» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Θ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ΄ 25 – 37) καὶ εὐθὺς οἱ Αἴνοι, ἐν οἷς φάλλομεν τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δύο καὶ πονηρὰ» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Ι΄ Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε΄ 43 – 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν» ἀναγινώσκειται τὸ ΙΑ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ΄ 38 – 42). Μετὰ τοῦτο φάλλονται τὰ Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», καὶ ἀναγινώσκειται τὸ ΙΒ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 62 – 66) ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ ἄμβωνος (ἐὰν δὲν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἁγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάκιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρὶς), ἢ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ’ ἣν «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ἢ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑραι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τὰς Γ΄, Στ΄ καὶ Θ΄ Ὑρας, ὅταν φάλλωνται τὰ

Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἡ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεύς, θυμιάζει διὰ κατζίου.

ῶρα Α΄. Ὁ Ἱερεύς, «Εὐλογητὸς ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α΄ ῶρας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καὶ νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὸ ἀ΄ Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ...», Ὁ β΄ Χορὸς: «Ἵνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καὶ τὸ β΄ Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης...». Δόξα, Καὶ νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἤχος δ΄. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α΄ ῶρας: «Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν: Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοὶ μὴ γένοιτο...» (Γαλ. ς΄ 14 – 18), ὁ Χορὸς: «Ἀλληλουῖα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ ῶρας: «Πρωῖτας γενομένης...» (Ματθ. κζ΄, 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τὰ διαβήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ)». Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...».

ῶρα Γ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Τρίτης ῶρας. Δόξα: «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς) «Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιὸς Χορὸς: «Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου» «Πρὸ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καὶ νῦν «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκείμενον ἤχος δ΄. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα εἶμαι... Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ΄ ῶρας: «Πρὸς Ῥωμαίους...», ὁ Διάκο-

νος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ. ε', 6 – 10), ὁ διάκονος: «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Ὑρας: «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε', 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καὶ εὐθύς: «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον: «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν: «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ἰῆ μονογενές...».

Ὑρα ΣΤ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτῆς Ὑρας. Δόξα: «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καὶ νῦν: «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα: «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: «Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν...» «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καὶ νῦν: «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Προκείμενον ἦχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ' Ὑρας: «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β', 11 – 18), ὁ διάκονος: «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Στ' Ὑρας: «Ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καὶ εὐθύς: «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον: «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν: «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...».

Ὑρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἐνάτης Ὑρας. Δόξα: «Βλέπων ὁ ληστής...». Καὶ νῦν: «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...», καὶ ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον: «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ

Δεξιὸς Χορὸς: «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...» «Ὅτε σε Σταυρῶ προσήλωσαν...». Τὸ τέλος «...σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Δόξα: ὁ Ἀριστερὸς Καὶ νῦν καὶ ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολουθῶς οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτὸ δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκειμένου ἤχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' Ὁρας «Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης «Ἐχοντες παρρησίαν...» (Ἐβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ὁρας: «Ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης «Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 84)

Προοιμιακὸς

Ἐσπέρια: Τὰ 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἢ κτίσις ἡλλιοιούτο...» εἰς 6.
Δόξα: «Ὡ πῶς ἢ παράνομος συναγωγὴ...».
Καὶ νῦν: «Φοβερὸν καὶ παράδοξον...».
Εἵσοδος: Μετὰ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» Ὁ Διάκονος: «Ἐσπέρας» καὶ εὐθὺς ἀμέσως «Προκειμένου ... διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου...», καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Μετὰ τὸ γ' Ἀνάγνωσμα τὸ Προκειμένου τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολος: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α΄ Κορ. α΄ 18 – β΄ 2).
Εὐαγγέλιον: «Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ΄ 1- 38, Λουκ. κγ΄ 39 – 43, Ματθ. κζ΄ 39 – 54, Ἰω. ιθ΄ 31 – 37, Ματθ. κζ΄ 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ’ ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον «Ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἷς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό «Λαβὼν τὸ σῶμα...», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα καὶ τὸ τοποθετεῖ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς. Ὁ Χορὸς μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Εὐαγγελίου «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἵπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καὶ τὰ Πληρωτικά.

Μετὰ τὰ Πληρωτικά, οἱ Χοροὶ ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται φάλλειν τὰ Ἀπόστιχα: «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καὶ κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιτάφιου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερούγων, τῶν ψαλτῶν, καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτὸν εἰς τὸ Κουβούκλιον, ῥαίνουσι μὲ ἄνθη καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ’ αὐτοῦ καὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ Κουβουκλίου, τό: Δόξα, Καὶ νῦν «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καὶ νῦν: «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος: «Σοφία». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ ὦν εὐλογητός...» καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Ὁ δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

15. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἀνανίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἧτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεύς, «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα: «Ὅτε κατῆλθες» ὀλόκληρον, Καὶ νῦν «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σὸν τὸ κράτος», καὶ ψάλλονται τὰ Καθίσματα: «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καὶ νῦν «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν: «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδῆ καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ἰδῆς ψάλλεται τὸ Κάθισμα: «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ἰδῆς ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ἰδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ἰδῆ εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολούθως ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τὸ τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρὰ Συναπτὴ με' ἐκφωνήσιν: «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα» καὶ εἰς τὸ τῆς β' ἐπίσης μικρὰ Συναπτὴ με' ἐκφωνήσιν: «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τὸ Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ραίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρὰ Συναπτὴ με' ἐκφωνήσιν: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολούθως γίνεται καὶ πάλιν μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ ψάλλεται ὡς Ἐξαποστειλάριον ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους: τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα: «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ

Ἐπιταφίου περίξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν.

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται περίξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων: «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καὶ «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸν στίχον «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὴν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ' 1 – 14) καὶ τὸν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες», τὰ Πληρωτικὰ μὲ ἐκφώνησιν: «Ὅτι Θεὸς ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἡ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἡ ἐκφώνησις «Σὸν γὰρ ἔστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρῶτῃ:

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Προοιμιακός.

- Ἐσπέρια:** Τὰ 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ α' ἤχου. «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...» κτλ καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.
- Δόξα:** Τὸ Ἰδιόμελον «Τὴν σήμερον μυστικῶς...».
- Καὶ νῦν:** «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».
- Εἵσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
- α. – Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».
- β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα: «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. – Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα· «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τὰ ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τὸ Τριῶδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α', δ', καὶ ιε').

Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος φάλλομεν εἰς ἤχον α'. «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας», τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ' Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἀντὶ Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος: Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 – 11). Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποστόλου δὲν φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης φάλλει εἰς ἤχον Βαρὺν τό «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τὸν Ναόν.

Εὐαγγέλιον: Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅψὲ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...». Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», καὶ εὐθὺς ὁ β' Χορὸς συμπληρῶνει τὸν ὕμνον ἀπὸ τοῦ σημείου· «Τὰ πολυόμματα Χερουβεῖμ...», καὶ ἐξῆς.

Ἐξαιρέτως: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σφῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ· «Εἶδομεν τὸ φῶς», εἰς ἤχον β', εἰρολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὖσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

16. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων, Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας μαρτύρων, Εὐτυχίας μάρτυρος. Ἀμφιλοχίου οσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τὴν 11ην μ.μ. ἄρχεται τὸ Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ἀμέσως φάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἶρμος αὐτῆς. Τὸ μετὰ τὴν Γ' Ὠδὴν κάθισμα καθὼς καὶ τὸ μετὰ τὴν ΣΤ' Ὠδὴν Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τὴν Θ' Ὠδὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες...». Ἡ Ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὠραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμᾶς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, φάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηρον, ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ ἐξαπτερυγῶν, φάλλων τροπάριον· «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Καὶ φάλλεται τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο φάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν,

τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τὸ Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀκολούθως ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς ὡς Καταβασία, τό· «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό· «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καὶ μικρὰ Συναπτὴ εἰς ἐκάστην ᾠδὴν μὲ τὰς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν:	Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...
Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν:	Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...
Μετὰ τὴν δ' ᾠδὴν:	Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν:	Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται...
Μετὰ τὴν στ' ᾠδὴν:	Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...
Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν:	Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου...
Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν:	Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τὸ ὄνομα...

Ἄπο γ' ᾠδῆς: Ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...» καὶ ἀμέσως ἢ δ' ᾠδῆ: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἄφ' στ' ᾠδῆς: Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος· «Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἄντι Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«ὦ θείας! ὦ φίλης!...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ θείας! ὦ φίλης!...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἄγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

«Χριστὸς Ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» (τρὶς).

Αἶνοι: Τὰ 4 Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Ἵμνοῦμεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 4 Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καὶ οὕτω βοήσωμεν», ὁπότε ὁ β΄ Χορὸς ψάλλει τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...» τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀ΄ καὶ πάλιν ὁ β΄ Χορὸς καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τοῦ· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό· «Χριστὸς Ἀνέστη...», τρὶς ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης τοὺς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καὶ τοῦ· Δόξα καὶ Καὶ νῦν, καὶ πάλιν ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος. Τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἀκολούθως τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστὸς ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν:

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

(Τὸ Εἰσοδικὸν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθὺς τό: «Χριστὸς ἀνέστη...» καὶ ἡ Ὑπακοή: «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...».

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

Ἄντι Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» φάλλεται μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα: «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1-8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1-17).

«Ἐξαίρετος»: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστὸς ἀνέστη...».

Ἄντι «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου»: «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Εἶ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος...». Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν: «Χριστὸς ἀνέστη». Ὁ λαὸς «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεὺς: «Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει». Καὶ ὁ λαός: «Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν». Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: «Χριστὸς ἀνέστη...» (ὄλον).

Σημείωσις: Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καθὼς καὶ ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καὶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ τῆς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὁρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», «Χριστὸς ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καὶ νῦν: «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρις καὶ εἶτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καὶ ἡ εὐχή «Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης).

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἶτα ψάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη» τρις ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα...» (Ἦχος β').

Ἑσπέρια: Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου: «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...» 6.

Δόξα: «Τὸν σωτήριον ὕμνον...».

Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος: Μετὰ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον: «Τίς Θεὸς μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηηχοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εἶη τὸ κράτος...».

Ἀπόστιχα: Τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεῖα πέραξ τοῦ ναοῦ.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς).

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ψαλλομένου τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη...»).

Μετὰ τὴν Ἀρτοκλασίαν τό· «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) χῦμα, καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογικῆ, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τὸ «Νῦν ἀπολύεις...» μετὰ τοῦ Τρισαγίου δὲν λέγεται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθὼς καὶ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινοὺς τῆς Διακαινήσιμου ἑβδομάδος ψάλλονται τὰ μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα (Αγάπης)

ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα ἄρχεται τὴν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὁρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀκολουθούντων ἐπισήμων, κρατῶν τὸ Σκῆπτρον καὶ τὸν Σταυρὸν μετὰ τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερούγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καὶ τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνὰ δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρύχηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καὶ θυμιατοῦς, περιστοιχίζουσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελεύσεως εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος,

ιστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων· «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», καὶ ἀκολούθως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἢ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τὰ Εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ Κεκραγάρια. Μετὰ τὸ θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατοῦς, διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν αὐτὸν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα. Εἰς τὴν Εἴσοδον ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβάνονται τὸ Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευομένων τῶν Ἱερέων, εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ Ἱερέων καὶ Διακόνων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ Β' Χοροῦ τὸ «Ἡ Ἀνάστασις σου», καὶ τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἰσταμένων κατὰ στοίχους δύο ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλων τὸ «Πάσχα ἱερὸν», συμβαλλόντων τῶν Ἱερέων, καὶ ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετὰ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Ἡ αὐτὴ τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατοῦσι οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ Νοταρᾶ τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος. Ἦχος β'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου § 4, 5)

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτὴν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατὸν πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθὺς ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» ἀπαραλλάκτως ὡς ἐχθές. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς). «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἴτησις καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα. Ἀφ' σ' Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα μόνον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρὶς) καὶ τό: «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...». Μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων: «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως...» κλπ. Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» (δύς). Εἰς τοὺς Αἴνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ β' ἤχου «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» 4, καὶ τὰ 4 Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν...». Δόξα, Καὶ νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...»(τρὶς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. (Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν: «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια: «Χριστὸς ἀνέστη...», ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...». Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντὶ Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πράξ. α' 12 – 17, 21 – 26) καὶ (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστὸς ἀνέστη...». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς, χῦμα), καὶ ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

18. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Ἰωάννου ὀσίου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, Σάββα τοῦ Γότθου., Κυρίλλου Στ' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος γ'.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου), Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν ἁγίων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὀσιομάρτυρος τοῦ Ἐσφιγμενίτου, Τρύφωνος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Συμεῶν ὀσίου τοῦ ἀνυποδήτου καὶ μονοχίτωνος, Θεοδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Πέργῃ. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 22 – 38) καὶ (Ἰωάν. α' 35 – 52).

20. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαρίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὀσίου. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 38 – 43) καὶ (Ἰωάν. γ' 1 – 15).

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Μαξιμιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίου ὀσίου τοῦ Σιναΐτου. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστὸς ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
(μετὰ θυμιατοῦ)
- Ἀπόστιχα:** Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ...» καὶ τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τὸ α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τὸ β' «Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καὶ εἰς τὸ γ' «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».
- Δόξα:** Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη...», τὸ ὁποῖον ψάλλει ὁ β' Χορὸς, ἀκολουθῶν ὁ α' Χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πάλιν ὁ β' Χορὸς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...».
- Ἀπόλυσις:** Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογικὴ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. ᾠχος α'.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ πρόσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΡΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστὸς ἀνέστη...» (δεκάκις), Μεγάλῃ Συναπτῇ καί:

Κανόνες: Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τὸ τέλος

- ἐκάστης Ὡδῆς ἢ Καταβασία αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς (ἅπαξ), ἢ αἵτησις καὶ ἢ οἰκεία ἐκφώνησις.
- Ἄπὸ γ' Ὡδῆς:** Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηράν...».
- Ἄφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρὶς) καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Μετὰ τὴν αἵτησιν τῆς ἡ' Ὡδῆς: «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...» καὶ φάλλεται ἢ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἢ θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καὶ τῆς Θεοτόκου: «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Στιχηρὰ ἀναστάσιμα: «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου: «Ἰδῶρ τὸ τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» (δεκάκις) καὶ τὰ Εἰρηνικά.

- Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.
- Ἀπολυτίκια:** «Χριστὸς ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου: «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».
- Κοντάκιον:** «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...»
«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»
- Ἀπόστολος:** Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).
- Εὐαγγέλιον:** Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).

«Ἐξαιρέτως»: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: Τό «Χριστὸς ἀνέστη...».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστὸς ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογικῆ.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ναθαναήλ ἀποστόλου, Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Χατζη-Ἀνανία ὀσίου Κρήτης, Γρηγορίου Γραβανοῦ ὀσίου ἐκ Νισύρου. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ΄ 11 – 16) καὶ (Ἰωάν. γ΄ 22 – 33).

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἑωθινὸν Α΄.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του,
ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος.*

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν Χορῶν) καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τὰ «Εἰρηνικὰ» καὶ τὸ ἁ΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολουθῶς εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια: Τὰ 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια: «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου: «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».

Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ τρία στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παρὰ δόξου θαύματος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα...».
- Καὶ νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον...». «**Νῦν ἀπολύεις...**», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...», Καὶ νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἄντι τοῦ «Δι' εὐχῶν»:** «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...»¹, «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ εὐθὺς Δόξα, Καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς), Δόξα, Καὶ νῦν· «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστίν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ΄), Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Τριαδικῶς «Ἄξιόν ἐστίν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἁγίου καὶ ἄντι Θεοτοκίων τὰ τῆς Ἑορτῆς.
Τὰ Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερον.
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών».

¹ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὠρα ὡς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό· «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὠρῶν καταλιμπάνεται τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός...» καὶ ἄντ' αὐτοῦ λέγεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...» τρὶς, χῦμα καὶ ἀμέσως «Δόξα, Καὶ νῦν Παναγία Τριάς...».

Στίχος:	«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».
Εὐαγγέλιον:	Τὸ Α΄ Ἐωθινὸν (ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης) καὶ ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ. « Ἀνάστασιν Χριστοῦ... ».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Ἐμμελῶς). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καὶ νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀνασταῖς ὁ Ἰησοῦς...».
Κανόνες:	Τῆς ἑορτῆς: «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στίχους ἀνευ στίχων καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
Ἄπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς: «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...» καὶ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου.
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς: «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα...» (ἀνευ στίχων) καὶ ἡ Θ΄ Ὠδὴ τοῦ Ἁγίου. Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Προτάσσεται, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δίς) μετὰ τοῦ «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς: Τὸ ἀ΄ τῆς ἑορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», τοῦ Ἁγίου: «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε...» καὶ τὸ β΄ τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου...» καὶ 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου: «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρὰν...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου: «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ...».
Καὶ νῦν:	Τῆς ἑορτῆς: «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ. Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετὰ τό: «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν Χορῶν

(Τοῦτο γίνεται μέχρι καὶ τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τὰ Εἰρηνικά.

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου.
Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφω...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Ἁγίου: «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11).
Εὐαγγέλιον: Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ: «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη...» (Ἰωάν. κ' 19 - 31)
«Ἐξαιρέτως»: Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος: «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα...».
Κοινωνικόν: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών».
Ἀντὶ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστὸς ἀνέστη...»
 «Ἐἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...» «Χριστὸς ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ εἰς τὴν τελῆται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...». Ἐπανέρχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρω ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἑβδομάδος Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλισάβετ ὀσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος, Σάββα τοῦ Γότθου, Πολυχρονίας μάρτυρος, Ξενοφῶντος ὀσίου τοῦ κτίτορος τῆς φερωνύμου ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

25. ΤΡΙΤΗ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριοι.

- Ἑσπέρια:** Τὰ 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...» (ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ Β΄ Ἐβδ. ἑσπέρας) καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου «Τῶν θεηγόρων λογίων...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
- Καὶ νῦν:** Τῆς ἑορτῆς «Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων).
- Ἀπόστιχα:** Τὰ 3 Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας...».
- Καὶ νῦν:** Τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου Κύριε...».
«**Νῦν ἀπολύεις...**», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀποστόλου «Ἀπόστολε, Ἅγιε...», Δόξα, Καὶ νῦν «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀποστόλου «Ἀπόστολε, Ἅγιε...», Δόξα: τὸ αὐτό, Καὶ νῦν: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἀποστόλου καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τῆς ἑορτῆς (Τρίτῃ Β΄ Ἐβδ.).
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀπεσταλμένοι» (Μάρκ ιδ΄ 46 – 54).
- «**Ἀνάστασιν Χριστοῦ...**».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...» Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τῆ ἀποστολικῆ σου ῥάβδω...».
Κανόνες:	Τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου.
Ἄπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου· «Τὴν σαγήνην Κυρίου...», Δόξα· «Τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην...», Καὶ νῦν ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν...» (Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ).
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τὸ α΄ τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ β΄ τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...».
Αἶνοι:	Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ 3.
Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου.
Καὶ νῦν:	Τῆς ἑορτῆς.
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾶ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀδελφοὶ ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιάν...» (Καθ. Α΄ Πέτρ. ε΄ 6 – 14).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...» (Μάρκ. ζ΄ 1 – 13).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
Ἄντι «Εἶδομεν τὸ φῶς»:	«Χριστὸς ἀνέστη...». «Ἐἶη τὸ ὄνομα Κυρίου».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλέως ιερομάρτυρος επισκόπου Ἀμασείας, Καλανδίωνος ὀσίου τοῦ Κυρίου, Γεωργίου τοῦ Χρυσοστομίτου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Συμεὼν ιερομάρτυρος συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἑννέα Μαρτύρων. Μέμνονος ὀσίου, Αὔξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων, Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Καλοκτένους μητροπολίτου Θηβῶν, Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὀσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ, Βασιλείου τοῦ Ὀστρόγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὁρα: Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β´ Ἐβδ. ἐσπ.) καὶ 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (29ης Ἀπριλίου) Δόξα: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καὶ νῦν· Τὸ α´ Θεοτοκίον τοῦ α´ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Ἀπόστιχα· Τὰ 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καὶ νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρὶς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντί· «Ἅγιος ὁ Θεὸς» «Χριστὸς ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ (τρὶς). Καθίσματα· εἰς τὴν α´ Στιχολογίαν τὰ 3 Ἀναστάσιμα καὶ εἰς τὴν β´ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (δὶς) (Σαβ. Β´ Ἐβδ. πρωΐ). Εἶτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες: ὁ τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ Γ΄ Ὁδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ΄ ΣΤ΄ Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς

καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ· «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα» καὶ ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τὰ Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν...» καὶ «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τοὺς Αἶνους 3 Ἀναστάσιμα· «Ἰμνοῦμεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 3 τῆς Ἑορτῆς· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου». Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Σαβ. Β' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ». «Χριστὸς ἀνέστη». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ Ἀπόλυσις.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἀδελφοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος, Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ποιητοῦ, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἰγνατίου ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως.

Ἦχος β', Ἐωθινὸν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ὨΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 7 καὶ τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου...».
Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

- Ἀπόστιχα:** Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτήρ...» καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τῶν Μυροφόρων «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς...». «**Νῦν ἀπολύεις...**», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων. Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα καὶ τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειρὰν.
- Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τὰ δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων· «Τὰ μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καὶ νῦν· «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ Πάσχα τὸ μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἄγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια: Προηγείται τὸ «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ἵψοῦτε Κύριον...» ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καὶ τῶν Μυροφόρων «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι: Τὰ 4 Ἀναστάσιμα· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τὸ Β' Ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις...».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετὰ τοῦ· «Χριστὸς ἀνέστη...» (ἅπαξ).

Δοξολογία: Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

- Κοντάκιον:** «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).
- «Ἐξαιρέτως»:** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Κοινωνικόν:** «Σῶμα Χριστοῦ...».
- Ἄντι «Εἶδομεν τὸ φῶς»:** «Χριστὸς ἀνέστη...».
«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:** Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.